



Vahid MƏHƏRRƏMOV

"Əkinçi" dən boy verən pöhrələr...

22 iyul 1875-ci il tariximizdə qızıl hərflərlə yazılib. Bu tarix hamımızın iftخار və qurur mənbəyidir.

Fəxrlə ediləsi bu tarixi dövrünün görkəmli ziyanlısı Həsən bəy Zərdabı yazib. Özü de şəraf dolu bu tarixi qeyriyyətin qətiyyəti ilə, üreyinini qanı ilə yaxıb.

Dövrünün qarantıqlarına gur işq salmaq üçün Həsən bəy Zərdabı böyük cətinliklərdən sonra hemin tarixdə şəxsi vəsaiti hesabına "Əkinçi" qəzetiňi nəşr etdirib.

Ele hemin gündən də Zərdabı mətbuatımızın ekinçisini çevreildi. Üreyi milletin sabahı üçün döyünen Həsən bəy "Əkinçi"ni nəşr etdirməye başlayanda 33 yaşlı var idi. Ömründən en qaynar çağlarını yaşıyirdi. 33 yaşlı bu genc bütün var-dövlətini millətini oynamış, xalqına ziya vermək işinə sərf etdi. Qarşılaşlığı cətinliklərə sine gərerek müqəddəsden müqəddəs bir yola çıxdı.

"Əkinçi"nin nəşr olunuğu günlər cəmiyyətdə cahillik, avamlıq hökm süründü. Camaat elmdən, təhsildən uzaq düşmüşdü. Heç kəs ona maraq göstərmirdi, onun mahiyətini anlamadı. Belkə də özüne eziyyət verib anlamalı istəmirdi. Həsən bəy Zərdabı hemin dövrü belə təsvir edirdi: "Hər kəsi çağırıram gelməyir, göstərirem görmeyir, deyirəm qanmayır. Axırda görдüm ki, onları harayayıb çağırmaqdan, onlara deməkdən başqa bir qeyri elac yoxdur. Olmazi ki, menim sözümü eşişlərdən heç bir qanan olmasın."

Avamlığın, cəhalətin hökm sürdüyü bir vaxtda Zərdabı qanan, zamanını anlayan ax-

tarıldı. Böyük ədibimiz Cəlil Məmmədquluzadəni də bütün yaradıcılığın və ömrü boyu anlamaq məsəlesi düşündürmüşdü.

Cəhaləti, avamlığın yalnız elmle, təhsille işsizləndirmək olardı.

Elmə, biliyə yüksək dəyər verən Həsən bəy yazırdı ki, elmsiz bu zəmanədə dolanmaq mümkün deyil. Ələlxü-

işqliq qapı oldu. Bu qapıdan düşən işq, nur insanların yatmış şüurlarını oyadı, dünayığörüşlərini təzələdi.

Zərdabı avamlığın, cəhalətin tügən ediyi bir vaxtda qəzetiňin gücüne, sözün qüdrətinə inanırdı. Ve elə bu inamla da yazdı:

"...Beləde qəzet çıxarmaqdan savay qeyri bir elac yoxdur ki, kağızın üstə yazılış



sus, bizim yerlərdəki qonşularımız elm təhsil edib günündən irəli gedir, bizim elimizdə olan mülki malımız sahib olurlar və az bir vaxtdan sonra onlara rəncberlik edib, onların malını daşımaqdan ötrü kirekeşlik edəcəyik.

Bax belə çətin bir zəmanədə Rusiya ali təhsil almış 33 yaşlı Həsən bəy Zərdabı qəzeti çıxarmağa, xalqını avamlıqla, cahillikdən çıxarmağı qarşısında məqsəd qoyur.

Zərdabı yazırkı ki, heqiqət, elm təhsil etməye başlayan təyfa qarantlı otağın qapısının açıb çöle çıxan kimdir ki, bu zaman gənən işi onun gözlərini nurlandırmadından başqa, otağın da içəne daxil olub orada olan şəyəri artıq işləndirib bir qeyri surət salır. Bax belə bir dövdə "Əkinçi"

doğru sözler qapı-pəncərələrdən o iman mənzillərinə çata bilsin.

Heç olmaz ki, doğru söz yerde qolsın. Hər ilde on qəzeti oxuyandan birisi oxuduğunu qansa, onlara qədəri il-bəil artar."

Milletini cəhalətdən qurtarib elm və təhsil yoluna getirəcəyini düşündən Həsən bəy Zərdabı böyük həvəs və qətiyyəti işa başladı. Amma o amanlar qəzet buraxmaq da asan iş deyildi. Bunuñ üçün bir çox məsələlər həll olunmalıydı. O günlərin mənzərsini Zərdabı belə təsvir edirdi:

"Qəzeti necə çıxardım? Pul yox, çapçı yoldaş yox, kitabxana yox, hürufat yox, əmələ yox. Bir-iki yüzdən yuxarı da oxuyan olmayıcaq. Dövlət tərəfindən izin

almaq da ki, bir böyük bələdir."

Cətinlikləri dəf edən Zərdabı 1875-ci il iyul ayının 22-də böyük tarix yazaraq, milli mətbuatımızın əsasını qoyma, "Əkinçi" qəzetiňin ilk nömrəsini buraxdı. Təəssüflər ki, qəzetiň nəşri iki il davam elədi.

Amma bu iki il ərzində qəzeti çox iş gördü. Onun sehihlerindən həm kənd təsərrüfatının müxtəlif sahələrinə dair səda xalq dilində maraqlı məlumatlar, həm də təbəbəti, fiziologiyaya aid dəyərlər məlumatlar verirdi. "Müsəlmanların geri qalmalarının sabəbəri", "İslam tərəqqiyəse olur musluq?" və başqa mövzularda materialıllar dərc edirdi.

Dövrünün görkəmli ziyanları, yazıçı və şairləri Mirzə Fətəli Axundov, Seyid Əzim Şirvani, Əhsənli Qəvaid, Heydəri, sabiq şeyxisləşmə Hüseynzadə, Əsərə ağa Görani, Nəcəf bəy Vəzirov və başqları maraqlı mövzularda qəzətde çıxış edirdilər.

Zərdabı "Əkinçi"si ilə mətbuatın, qəzetiň où olduğunu avam, savadsız xalqa göstərdi. Onlarda milli şürur oyanmasına tekan verdi. Başqa qəzətlərin çap olunmasına cığır açdı. "Əkinçi"dən sonra Tiflisdə Azərbaycanlı "Ziyayül -Qafqaz", "Kəşkül" qəzətləri nəşr olundu.

"Əkinçi" qəzətləndən başlanan yol uğurları davam edir. Milli mətbuatımız daim inkişafdadır. Aradan 145 il keçməsinə baxmayaraq, "Əkinçi"dən dənüşən nur bu gün də yollarımızı işləndirir. Həsən bəy Zərdabını və onun "Əkinçi"sinin mətbuatımızın ekinçisi adlındara bilerik. İlkən sonra "Əkinçi"dən yüzlərlə qəzeti və yurnallar pöhrələyib boy verdi.